

► taip pat paskelbė vokiečius išrinktąja tauta, išskirtine arijų rase, siekė besąlygiškos viršenybės virš kitų, todėl atoveikis į komunistinę ideologiją buvo itin stiprus, tapo žydų genocido priežastimi ir pradžia.

Priešingai nei planavo marksistai, gudraus politinių intrigų kūrėjo Lenino dėka Markso mokslas per 1917 metų perversmą rado terpę labiausiai atsilikusioje, neišvystyto kapitalizmo šalyje Rusijoje. Tai, kad pirmojoje Lenino vyriausybėje 80 procentų liaudies komisarų buvo žydai, rodo, jog, atitrūkę nuo savo tautos kamieno, atitrūkę nuo tikrojo tikėjimo, įtikėję Marksu-mesiju, tie žydai metėsi į klaidatikystę. Visos kitos religijos buvo paniekintos, pavadintos opijumi liaudžiai, jų vietą užėmė buldozerinis ateizmas ir marksistinė ideologija. Rusijoje ir vėliau SSRS itin nuožmiai buvo niekinama ir naikinama Bažnyčia, dvasininkija, laisvinama erdvė naujai religijai - marksistinei ideologijai. Buvo, žinoma, uždarinėjamos ir sinagogos, tačiau tuo pat metu netoli Maskvos centro buvo įsteigtos dvi "košernios" —švarios pagal žydų tikybos įsakymus gyvulių ir paukščių maistui apdoroti įmonės (pilvui pirmenybė).

Šalyse, kur komunistų partijos veikla buvo uždrausta, ji veikė pogrindyje. Lietuvoje toks pogrindis nebuvo gausus ir jame nebuvo daug žydų, tačiau jiems priskirtinas vadovavimas ir itin aktyvus vaidmuo. Būtu tarsi ir neteisinga pabrėžti tautybę komunistinėje veikloje, tačiau, ieškant atsakymo į klausimą KODĖL, tautybės veiksnys dėl anksčiau paminėtų priežasčių iškylo į reikšmingą vietą, nes su juo buvo susijusi ir ydinga marksistinė ideologija, nuožmus ateizmas, smurtinis susidorojimas su kitamaniais.

Kai Vokietijoje antisemitiniai išpuoliai įsisiautėjo, o Lietuvą okupavo SSRS, daugelis žydų okupantus sutiko ypač palankiai, jiems talkininkavo, aktyviai veikė represinėse struktūrose, nes juos laikė sergėtojais nuo fašistinio pavojaus. Tardomi, kankinami, tremiami ir žudomi lietuviai matė ir savus komunistų talkininkus, tačiau jei savuose matė tik komunistines pažiūras, tai žyduose - tų pažiūrų lopšį.

Prasidėjus vokiškajai okupacijai, kai sovietai buvo išvaryti, daugelis žmonių, patyrusių sovietinį smurtą, naujuosius okupantus sutiko kaip išvaduotojus. Radosi lietuvių, kurie, keršto vedami, kolaboravo su okupantais, dalyvavo žydų žudynėse. Tačiau tai nebuvo Lietuvos valstybės veiksmai, nes valstybingumas bu-

vo prarastas, ir tai nebuvo tautos atstovų veiksmai, nes tokiems veiksams tauta jų neigaliojo. Tuo pat metu krikščioniškų pažiūrų žmonės, kurių buvo žymiai daugiau nei kolaborantų, gelbėjo žydus, smerkė smurto veiksmus.

Kai Rusijai, vaizdžiai tariant, buvo nusukta galva ir išplėsta siela, tokie aukštesnio intelekto ir nesužlugdytos dorovės žydai, kaip Aleksandras Ginsburgas, Ernstas Neizvestnas, Aleksandras Galičius, Anatolijus Ščeranskis, Eitanas Finkelšteinas, Jelena Boner ir daugelis kitų, suvokdami, kad Marksas nebuvo mesijas, o komunizmo rojus - utopija, Sovietų Sąjungoje pradėjo disidentinį judėjimą, daugelis jų tapo aktyviais kovotojais.

Taigi J. Mikelinsko keliamas klausimas KODĖL yra pamatuotas ir, ypač zurofų, vyzentalių ir oficialių Izraelio valstybės atstovų kaltinimų lietuvių tautai aki-vaizdoje, išlieka aktualus, vertas viešo nagrinėjimo. Vangumas reikšinių aiškintis laikytinas nenoru atsigręžti į komunistinės ideologijos ištakas, į klaidatikystę, pakėlusią "aukso veršį" į altorių garbę, į tą kūną ir dvasią žudantį komunistinį veiksma ir į tautinį žydų genocidą, nelygiavertį, žiaurų, tačiau - atoveikį.

Prisiminus pradžioje vaizdumui pateiktas vaikų peštynes, galima teigti, kad tas pirmojo vaiko krepštelėjimas ir išprovokavo peštynes, per kurias nukentėjo visi vaikai. Markso komunistinis "krepštelėjimas" ne tik sukėlė atoveikį, pasireiškusį tautiniu genocidu. Komunistinės ideologijos - marksistinės klaidatikystės - pagrindu įvykdytas nuožmiausias įvairių tautų genocidas nusinešė per šimtą milijonų gyvybių, buvo dvasiškai luošinamos ir fiziškai naikinamos ištisos tautos (jis neaplenkė ir SSRS gyvenusių žydų). Komunistinio ideologinio genocido formulė paprasta: kas ne su mumis, tas prieš mus, tas priešas, o priešą reikia sunaikinti. Ir naikino milijonais tautiniu, religiniu, socialiniu bei kitokiu pagrindu.

Nedera kaltinti žydų tautos dėl pagimdytos ir paskleistos klaidatikystės, tačiau kai kuriems tos tautos veikėjams, reikalaujantiems atsiprašymų, atgailos, Lietuvą skelbiantiems esant žydšaudžių tauta, vertėtų giliau susimąstyti, objektyviau vertinti įvykius, pripažinti savo tautiečių klaidas ir kaltes, klaidatikystę, sukėlusią pasaulinio masto tragediją - ideologinį genocidą - ir patiems atsiprašyti. Lietuva jau ne kartą dėl savo tautiečių klaidų ir kalčių atsiprašė.

Antano V. Kramiliaus,
OAM, JP, Sidnėjaus Lietuvių
Katalikų Kultūros Draugijos
Viceprezidento laiškas
"Varpo" redakcijai

Vakar gavau iš Endriaus Jankaus Tasmanijoje Jūsų leidžiamą "Varpą". Gražus leidinys, pilnas dokumentinės medžiagos ir prisiminimų iš tų pragariškų dienų. Garbė Jums, kad randate laiko ir stiprybės per-

duoti jūsų kančių dienas jaunajai kartai. Atgavome laisvę, bet nei viena, nei kita valdžia, man atrodo, iš tolo neranda reikalo įvesti kaip privalomą dalyką mokyklose Lietuvos kančių kelią. Dar tebeieško karo nusikaltėlių savo nusikaltimams uždengti visokie zurofai. Kas ieško tų žmogėdrų, išžudžiusių milijonus nekaltų žmonių anais "gerais laikais"??? Užverda mano kraujas po sužeista oda. Kuodytė uždare kop-

lyčią Genocido Centre. Quo vadis Domine? Ar ji irgi buvusi tremtinė?

Atminimui mano mokytojo Jono Babušio iš Griškabūdžio ir tetų Bartkučių, prelado Felikso Bartkaus seserų, mokytojų iš Rokiškio apylinkių (ištėkėjusių pavardžių neprišimenu), sušalusių Sibire, "Varpo" leidimui skiriu 500 litų.

Su pagarba

Antanas V. Kramilius
Sidnėjus, Australija, 2004-06-24